

EL VINE PE NORI

de Aurel P. Micurescu

(continuare din numărul trecut)

Apostolii mincinoși și Nicolaiții

Această biserică este capabilă să pună la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și au fost găsiți mincinoși. Era o biserică care știa să determine puritatea doctrinară în predicarea Cuvântului. Până prin anul 158 D.H. istoricii spun că mulți lideri bisericești pretindeau că ei vin din partea apostolilor, că ei sunt succesori sau urmași ai apostolilor. Aceștia pretindeau că apostolii și-au pus mâinile peste ei și-n felul acesta puterea apostolilor a venit peste ei, ei fiind într-o succesiune apostolică, iar atunci când aceștia îmbătrâneau își puneau mâinile peste alții care în felul acesta deveneau urmași ai apostolilor. Și astăzi sunt destui care pretind că sunt urmași ai apostolilor sau că au chemarea și darurile unui apostol. Este destul să menționăm numele lui Jim Jones sau David Coresh care au dus destul de mulți oameni în rătăcire. Deasemeni sunt culte care pretind că sunt Biserica sfinților de pe urmă cum ar fi mormonii sau martorii lui Iehova, care neagă divinitatea lui Isus Hristos. Aceste culte par că sunt creștine, au o deosebită râvnă în ceea ce fac, dar dacă cercetezi în esență învățătura lor îți dai seama că este departe de adevărul pur al Bibliei.

În versetul 6 este scris că această biserică ura faptele Nicolaiților. Cuvântul "Nicolaiți" se compune din două cuvinte grecești: **nico** care înseamnă a conduce și **leos** care înseamnă popor. Ei au promovat o clasă specială de clerici sau preoți care conduceau, și aceasta a divizat Biserica în două: în clerici și leos, adică popor. Și în alte biserici, ca de exemplu în Pergam și Tiatira, erau probleme asemănătoare de clase de preoți sau episcopi care dominau poporul. De altfel Biblia ne învață că fiecare dintre noi avem înalta chemare de a fi preoți în propria noastră casă. Mai există încă o explicație referitoare la doctrina Nicolaiților care spune că Nicolae a fost un diacon în Biserica din Anitohia și el a fondat această sectă care se caracteriza prin imoralitate și trândăvie. În Pergam era doctrina sau învățătura Nicolaiților și Domnul Isus Hristos spune că le urăște pe amândouă: și doctrina și faptele Nicolaiților.

Clement din Alexandria, un scriitor vechi creștin a scris: "Nicolaiții s-au dedat la plăceri ca și caprele trăind o viață de trândăvie și imoralitate, libertatea a fost înlocuită cu un permis de har fals."

Dragostea dintâi

Domnul are ceva împotriva acestei biserici, și anume faptul că și-a părăsit dragostea dintâi, cu toate că această biserică avea fapte de laudat, totuși avea o problemă spirituală foarte acută. Sunt foarte mulți oameni care arată bine pe dinafară, par sănătoși dar dacă li se face o examinare mai atentă se observă că totuși sunt organe vitale care nu funcționează normal. Nu de mult timp soția mi-a spus despre o persoană care a murit de atac de inimă și m-am mirat foarte mult pentru că nu am știut că acea persoană ar fi fost bolnavă. Dragostea dintâi este acea experiență de dragoste fierbinte, entuziasm pe care-l are credinciosul pentru prima dată atunci când se întâlnește cu Domnul.

Dragostea este, așa spune motorul care-l conduce pe credincios să îl slujească pe Domnul. Cum putem noi să recâștigăm dragostea dintâi? Să ne aducem aminte de vremurile de început, atunci când am primit pe Domnul și când ne-am decis să-L urmăm, să ne readucem aminte de zelul și râvna pe care o aveam atunci pentru El.

Îmi aduc aminte cum Domnul a lucrat la inima mea pe vremea când eram în serviciul militar. Am venit acasă, în concediu și am spus părinților mei că după liberare vreau să-L urmez pe Domnul prin apa botezului. Am luat cu mine la întoarcere un Nou Testament pe care-l citeam în cazarmă, nu-mi era teamă că voi fi prins. Și după ce am fost botezat îmi aduc aminte de setea pe care o aveam de a citi Biblia, și numai Biblia. Am primit o Biblie mică de buzunar de la tatăl meu pe care o păstrez și acum și în care am însemnat cuvintele pe care voiam să le memorez. Îmi aduc aminte cum alergam peste săptămână la serile de rugăciune iar duminică dimineața eram printre primii la

adunare, când începea ora de rugăciune. Tot de atunci am început a predica Cuvântul lui Dumnezeu fiind folosit la orele de rugăciune și apoi la serviciile divine.

Pentru mine a ține trei zile de post pe săptămână a fost un lucru ușor, iar Biblia o citeam și o studiam câte 4-5 ore pe zi. Dar cu timpul, aici, în America, am deschis un laborator dentar, care la început mi-a creat probleme financiare, apoi am continuat să-l operez după orele de serviciu și am ajuns să fiu ocupat până la 70-80 ore pe săptămână. Am neglijat părătășia cu Domnul, familia, cititul Bibliei cât și rugăciunea. Seara, când mă pregăteam de culcare rosteam o rugăciune formală deoarece eram prea obosit pentru a mă concentra și rezerva mai mult timp pentru aceasta. Din cauza extenuării fizice, de multe ori la serviciile religioase de la biserică așteptam și-n felul acesta mi-am pierdut dragostea dintâi. Așa că a trebuit să încetez puțin activitatea, să renunț la o parte din afacerile obișnuite, să-mi fac din nou timp de rugăciune și citirea Bibliei și să simt din nou cercetarea Domnului. Biblia spune clar: *“Adu-ți aminte de unde ai căzut și pocăiește-te, întoarce-te la faptele tale dintâi.”*

Așa că dacă sunteți credincioși efeseni, cum am fost și eu, ca și cei care și-au pierdut dragostea dintâi, sunteți chemați din nou la pocăință și faptele dintâi. Observați cum Domnul avertizează Biserica din Efes că dacă nu se pocăiește sfeșnicul va fi mutat din mijocul lor. Sfeșnicul înseamnă lumina lui Hristos. Câte biserici nu s-au nimic, s-au risipit datorită faptului că au încetat să se iubească unii pe alții, au încetat să-L mai mărturisească pe Isus Hristos altora, gloria și slava lui Dumnezeu s-a depărtat de ei; “Icabod”, s-a dus slava.

Deci toți trebuie să ne întoarcem la dragostea dintâi pentru a nu pierde mărturia lui Isus Hristos. *Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții*, spune Domnul în vesetul 7. Ce mare făgăduință pentru cei biruitori. Deci să nu cădem de oboseală pentru că ne așteaptă o mare răsplată, vine Isus și răsplata Lui este cu El să dea fiecăruia după faptele Lui. Într-o zi vine și ziua de plată. “Plata cea bună și nemăsurată vor primi servii de la împărat, nici un credincios n-a rămânea afară, n-a fi uitat ce aici ai lucrat”, spune poetul cântării. Dacă Biblia spune că nici pentru un pahar de apă pe care-l dăm cuiva în Numele Domnului nu ne vom pierde răsplata, atunci trebuie să lucrăm pentru El, să fim plini de râvnă, să nu fim leneși și neroditori, să ne rugăm stăruitor.

Pe calea Domnului nu întotdeauna avem succes și cădem în deznădejde de multe ori, însă Cuvântul Domnului spune în Psalmul 126:6: *“Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie, când își strânge snopii”*. Așa că, nu obosi pe cale, continuă să lucrezi și fii plin de dragoste fierbinte pentru Domnul.